

OP HET WAD

Een waddenmaaltijd

Opa Sippelaar heeft zijn visnetten gezet in de Waddenzee. Tim en zijn vader gaan mee om te kijken of opa iets gevangen heeft. Tamara is ook mee, die houdt ervan om in de nacht naar de sterren te kijken en de maan. Het is al schemerig als ze vertrekken naar het wad. Ze hebben zaklantaarns mee voor als het straks donker is. En opa Sippelaar heeft altijd zijn kompas bij zich voor als het plotseling mistig wordt. Ze zien al van ver dat er iets in het net zit, het beweegt heen en weer. Het zijn twee flinke rondvissen: harders. Opa is nu al blij! Maar ze vangen ook platvissen: een paar scharretjes, een schol en nog wat ouderwetse botjes. Daar is opa Sippelaar dolblij mee. "Want," vertelt hij, "er is niets zo lekker als een botje van het wad." Kokkels wil opa ook nog opgraven, maar Tim is al bezig. Ze lopen langs de dijk terug want opa wil nog wat alikruiken meenemen, om te proeven. En hij zoekt oesters. "Morgen ga ik een feestmaal geven met deze heerlijke vis en schelpdieren! Jullie zijn allemaal uitgenodigd en ik ga tante Trijn ook vragen." In het licht van de maan ziet hij dat Tamara niet vrolijk kijkt en hij herinnert zich dat ze naar de sterren wilde kijken. Papa zegt: "Dit is ook eigenlijk een vissersuitje. Visvangen, daar heeft Tamara niets mee." Dat heeft hij goed gemerkt.

Tamara wil niet.

De volgende dag gaat Tamara op haar strandfiets naar opa Sippelaar. Ze is boos, maar ook erg verdrietig dat hij zoveel vis heeft gevangen en schelpdieren heeft meegenomen. Ze wil hem vertellen dat ze niet komt eten. Maar als ze bij het huisje van opa aankomt, is hij niet thuis. Tante Trijn is druk bezig in de keuken. Ze doet keurige witte stukjes vlees of kip in paneermeel, dan in ei en dan nog eens in de paneermeel. "Ik kom voor opa, want ik ben boos op hem", vertelt Tamara met tranen in haar ogen. "Ik kom niet op het feestje van het waddeneten, want ik vind het niet eerlijk dat hij vissen vangt in zijn net, echt niet! En kokkels opgraven en alikruiken zoeken vind ik ook niks. Jij zorgt toch altijd voor alle dieren, tante Trijn, dat begrijp je toch wel?" Tante Trijn knikt bedachtzaam. "Ik zal het tegen opa zeggen." Het lijkt wel leuk wat tante Trijn doet: ze heeft een flinke stapel van die witte stukjes, die ze allemaal in paneermeel doet. "Er zit wat zout en peper in het paneermeel", vertelt ze. "Mag ik je helpen?" vraagt Tamara. En ja hoor, dat mag wel. Tamara doet het zo handig dat ze snel klaar zijn. Tante Trijn doet wat olie in de pan en bakt een paar door Tamara gemaakte sticks en laat ze Tamara proeven. "Lekker, heel lekker", zegt Tamara. "Ze lijken

op vissticks maar dan lekkerder.” Daarna maken ze kibbeling: kleinere stukjes, die zijn overgebleven na het maken van de sticks, doen ze door een beslag van meel, water en een klein beetje bier, zout en peper. Daarna gaan ook die in de hete olie. Weer mag Tamara proeven. “Dit is ook voor het eten straks”, vertelt tante Trijn. “Zou je dit wel lusten, denk je?” Tamara vindt het lekker, misschien dat ze straks toch nog komt. Alleen thuis zitten is ook niet gezellig.

Tamara ontdekt hoe het zit.

Uit de glazen broeikas van opa halen ze sla, tomaten en komkommer en dan dekken ze buiten de tafel. Inmiddels is opa Sippelaar thuisgekomen. Tante Trijn neemt hem even apart en vertelt over Tamara, die niet wil meedoen aan het waddeneten. Dan komt Tamara binnen: “Ik heb al gemerkt dat we vissticks hebben gemaakt, hoor. En kibbeling heb ik ook al eens gegeten in Nes. Als ik die mag eten en niet de gebakken vissen, dan blijf ik gewoon. Ik vond het gisteren in het donker zo griezelig en zielig om te zien hoe jullie die vissen uit het net haalden en doodmaakten.” Opa glimlacht en aait over Tamara’s haar. “Dan wil je, denk ik, ook niet zien hoe ik de kokkels en de alikruikjes kook en paella ga maken.” “Liever niet, ik haal papa en mama en Tim wel op om te zeggen dat alles klaarstaat.”

Niet meer boos op Opa.

De waddenmaaltijd ziet er prachtig uit. Op het veldje bij opa’s huis staat alles op tafel: gebakken visjes van allerlei soorten, een stapel vissticks en kibbeling, paella met kokkels en mossels, oesters met kaasstrooisel uit opa’s hout gestookte oventje en de kort gekookte alikruikjes. Tim vertelt over de wad excursie en wat het verschil is tussen een rond- en een platvis. Ze eten alikruikjes warm uit hun schelp, ze peuteren het schelpdiertje er met een naald uit. “Kaviaar van het Wad”, zegt opa Sippelaar tegen papa, die van de alikruikjes zit te smullen. Na het eten speelt mama op haar viool. Ze heeft speciaal de ‘Pierewiet’, een oude dans van de Waddeneilanden, ingestudeerd. Opa is verrast, hij vraagt tante Trijn om deze dans met hem te dansen en dat doet ze. Dan vraagt hij Tamara er ook bij. Ze lacht naar hem. Ze kan nu eenmaal nooit lang boos zijn op opa Sippelaar.